

USTAWA
z dnia 10 kwietnia 1999 r.

Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 1999
r. Nr 40, poz. 402.

o zmianie ustawy - Kodeks celny

Art. 1.

W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. - Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084 oraz z 1998 r. Nr 106 poz. 668 i Nr 160, poz. 1063) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 § 10 otrzymuje brzmienie:

„§10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzór wniosku o udzielenie wiążącej informacji taryfowej i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji taryfowej. Określając warunki wydawania wiążącej informacji taryfowej minister właściwy do spraw finansów publicznych określi także termin rozpatrzenia wniosku, sposób postępowania z informacjami poufnymi i próbkami towarów oraz sposób rozliczenia kosztów badań i analiz przeprowadzanych w celu wydania wiążącej informacji taryfowej.”;

2) w art. 6:

a) § 4 skreśla się;

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§6. Prezes Głównego Urzędu Ceł może określić, w drodze zarządzenia, wzory pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu kontroli celnej.”;

c) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia kontroli celnej bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu kontrolowanego oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.”;

3) w art. 7 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Organy celne w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań zbierają i przetwarzają informacje uzyskane w trybie określonym w § 1

oraz dane osobowe wynikające ze zgłoszeń celnych i wydawanych orzeczeń.”;

4) w art. 12:

- a) w § 2 po pkt 2 przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się pkt 3,
- b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej, a także osoby zobowiązane do ich przechowywania.”;

5) w art. 13 § 7 otrzymuje brzmienie:

„§7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze rozporządzenia, wyjaśnienia do taryfy celnej, zapewniające jednolitą i właściwą interpretację Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, Scalonej Nomenklatury oraz Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego.”;

6) po art. 20 dodaje się art. 20¹ w brzmieniu:

„Art. 20¹. §1. Organ celny może udzielić pozwolenia na stosowanie uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów osobom, które spełniają następujące warunki:

- 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),
- 2) dokonują systematycznie wywozu towarów od co najmniej 1 roku,
- 3) są podatnikami podatku od towarów i usług,
- 4) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe,
- 5) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa oraz składkami na ubezpieczenie społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe,
- 6) nie zostało im cofnięte pozwolenie na stosowanie uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów, ze względu na naruszenie przez nich przepisów prawa, w okresie ostatnich 5 lat.

§2. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach organ celny może udzielić pozwolenia, o którym mowa w § 1, osobom nie spełniającym warunku, o którym mowa w § 1 pkt 5.

§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb stosowania uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów.”;

7) art. 33 i 34 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może ogłosić, w drodze rozporządzenia, wyjaśnienia dotyczące wartości celnej wydawane przez właściwe organy.

Art. 34. W celu ustalania wartości celnej minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób stosowania kursów walut obcych, ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski.”;

8) w art. 36 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć drogi celne oraz określić zasady poruszania się i przemieszczania towarów po tych drogach, zabezpieczające przed usunięciem towarów spod dozoru celnego.”;

9) w art. 40 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i warunki badania towarów. Sposób i warunki badania towarów powinny umożliwić zgłaszającemu wstępne zbadanie towaru w celu nadania właściwego przeznaczenia celnego.”;

10) w art. 42 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji skróconej oraz dokumenty, które mogą być wykorzystane w charakterze deklaracji skróconej.”;

11) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki czasowego składowania towarów oraz tworzenia i prowadzenia magazynów celnych.”;

12) w art. 57 dodaje się § 2a i § 2b w brzmieniu:

„§2a. Organ celny może z urzędu lub na wniosek osoby uprawnionej zatrzymać towary w wypadku podejrzenia naruszenia przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej, handlowej i przemysłowej. Osobą uprawnioną w rozumieniu niniejszego paragrafu jest właściciel praw z zakresu własności intelektualnej, handlowej i przemysłowej lub osoba upoważniona do korzystania z tych praw.

§2b. Organ celny może uzależnić zatrzymanie towarów od złożenia zabezpieczenia na pokrycie kosztów związanych z dozorem celnym tych towarów oraz na zabezpieczenie roszczeń osób, których prawa zostały naruszone na skutek zatrzymania towarów.”;

13) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. §1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, urzędy celne, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary.

§2. Wraz ze sprawozdaniem z wykonania budżetu minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie zawiadamiał Sejm o wykonywaniu upoważnienia, o którym mowa w § 1.”;

14) w art. 62 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których zgłoszenie celne może być dokonane w innej formie niż pisemna.”;

15) w art. 64 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne, wzory formularzy oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć. Rozporządzenie powinno precyzować wymogi dla różnych form dokonywania zgłoszenia.”;

16) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania organu celnego przy przeprowadzaniu rewizji celnej, pobieraniu próbek towarów, weryfikacji lub przy unieważnianiu zgłoszeń celnych oraz zwalnianiu towarów. Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności:

- 1) sposób powiadomienia zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji celnej towarów, wypadki, w których czynności rewizji celnej można ograniczyć do niektórych czynności oraz wypadki, kiedy powinna być przeprowadzona rewizja celna całości towarów,
- 2) wypadki, w których organ celny pobiera próbki towarów oraz sposób ich pobierania.”;

17) w art. 81 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne, o którym mowa w § 1, oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć.”;

18) w art. 97 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki procedury tranzytu, wzory wniosków o objęcie towaru procedurą tranzytu oraz dokumenty, na podstawie których może nastąpić objęcie towaru tą procedurą.”;

19) w art. 105 § 9 otrzymuje brzmienie:

„§9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie pozwolenia oraz dokumenty, które należy dołączyć do tego wniosku.”;

20) w art. 116 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w dro-

dze rozporządzenia, czynności, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności rodzaj towarów oraz cel i warunki ich składowania.”;

21) dodaje się art. 126¹ w brzmieniu:

„Art. 126¹. §1. Organ celny może, z zastrzeżeniem § 3, zwolnić z obowiązku złożenia zabezpieczenia przy korzystaniu z procedury uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień.

§2. Zwolnienie określone w § 1 wydawane jest w formie pozwolenia osobom spełniającym następujące wymogi:

- 1) mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju,
- 2) korzystają z procedury uszlachetniania czynnego od co najmniej roku,
- 3) ich sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązanie się z zobowiązań mogących powstać wobec organu celnego,
- 4) nie naruszyły w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych,
- 5) podpisały, na odpowiednim formularzu, zobowiązanie do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie organu celnego, kwoty należnej z tytułu przywozu towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień.

§3. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia nie udziela się, jeżeli procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień objęte są towary, których przywóz związany jest ze zwiększonym ryzykiem, przy uwzględnieniu wysokości należności celnych przywozowych i innych obciążeń, którym towary te mogą podlegać.

§4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania i cofania pozwoleń, o których mowa w § 2, szczegółowe wymogi, które powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia, oraz wykaz towarów, o których mowa w § 3.”;

22) w art. 166 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, tryb stosowania procedury wywozu oraz wypadki, w których zgłoszenie do procedury wywozu może zostać dokonane w innym urzędzie celnym niż określony w § 4, uwzględniając formę dokonywania zgłoszenia celnego i rodzaj towaru.”;

23) art. 172 otrzymuje brzmienie:

„Art. 172. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia działalności w wolnych obszarach celnych i składach wolnocłowych.”;

24) w art. 176 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których organ celny może wprowadzić zakazy lub ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.”;

25) w art. 179 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki i wzory ewidencji prowadzonej w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.”;

26) art. 188 otrzymuje brzmienie:

„Art. 188. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania przy zniszczeniu towaru, zrzeczeniu na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie, z uwzględnieniem:

- 1) wzoru wniosku bądź określenia wymogów, jakim powinien odpowiadać wniosek o nadanie przeznaczenia celnego w tym zakresie,
- 2) trybu i warunków udzielania pozwoleń na zniszczenie towaru,
- 3) wypadków i warunków, w których towary mogą zostać powrotnie wywiezione poza polski obszar celny.”;

27) w art. 189 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki oraz sposoby przechowywania towarów w depozycie,
- 2) terminy przechowania towarów w depozycie.”;

28) w art. 192 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb powrotnego przywozu towarów, w tym wzór formularza i objaśnienie co do sposobu jego wypełniania, oraz określi dokumenty, które powinny być dołączone do wniosku, o którym mowa w art. 191 § 2.”;

29) w art. 197:

a) dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§3a. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach organ celny może wydać pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego, pomimo niespełnienia warunków, o których mowa w § 2 pkt 2 lub 5.”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania i cofania pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego i zabezpieczenia ryczałtowego oraz wypadki, w których zabezpieczenia te można stosować, a także

sposób określania wysokości zabezpieczenia ryczałtowego. Rozporządzenie powinno w szczególności określać:

- 1) procedury celne, w których może być stosowane zabezpieczenie generalne i zabezpieczenie ryczałtowe,
- 2) informacje, jakie należy zamieścić we wniosku o wydanie pozwolenia, rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku.”;

30) w art. 200 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w § 1, oraz dokumenty, o których mowa w § 2 pkt 2, które mogą być przyjmowane przez organ celny.”;

31) w art. 201 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ustala i ogłasza, w drodze rozporządzenia, wykaz gwarantów, o którym mowa w § 2. Rozporządzenie powinno określać wyłącznie podmioty, które ze względu na swoją sytuację finansową zagwarantują realizację zobowiązań wynikających z zabezpieczenia kwoty długu celnego.”;

32) w art. 206:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§1. Z zastrzeżeniem § 1a zabezpieczenie nie może zostać zwrócone, dopóki dług celny nie wygaśnie lub nie będzie mógł powstać.”,

b) dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§1a. W wypadku procedur zawieszających zabezpieczenie zostaje zwrócone z chwilą rozliczenia procedury.”;

33) art. 225 otrzymuje brzmienie:

„Art. 225. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których nie powstaje dług celny mimo wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 211 § 1, art. 212 § 1, art. 213 § 1, art. 219 § 1 i art. 224. Rozporządzenie powinno uwzględniać wypadki, w których niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków przewidzianych w przepisach prawa celnego nastąpiło bez winy osoby zobowiązanej.”;

34) w art. 232 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wyrażoną w EURO równowartość kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej.”;

35) w art. 252 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o dokonanie zwrotu lub umorzenia należności celnych oraz dokumenty, które należy do niego dołączyć.”;

36) dodaje się art. 265¹ i 265² w brzmieniu:

„Art. 265¹. §1. Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być na jej wniosek lub za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ celny, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony.

§2. W przypadku, o którym mowa w § 1, organ celny wydaje decyzję w sprawie uchylenia lub zmiany dotychczasowej decyzji.

Art. 265². Jeżeli upłynęły 3 lata od dnia powstania długu celnego, organ celny:

- 1) nie wszczyna bądź odmawia wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji,
- 2) nie wznawia postępowania.”.

37) po tytule IX dodaje się tytuł IXa w brzmieniu:

„Tytuł IXa
Kontrola Celna
Dział I
Przepisy ogólne

Art. 277¹. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, przywozu towaru na polski obszar celny lub wywozu z tego obszaru, organ celny może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
- 2) ustalać tożsamość osób,
- 3) dokonywać oględzin towarów,
- 4) kontrolować księgowość,
- 5) badać towary i pobierać ich próbki,
- 6) przeprowadzać rewizję celną,
- 7) zatrzymywać i kontrolować środki transportu,
- 8) przeszukiwać osoby i pomieszczenia.

Art. 277². §1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nie przedstawione lub nie zgłoszone, organ celny może przeszukać tę osobę.

§2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.

§3. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.

§4. Z przeprowadzonego przeszukania osoby sporządza się protokół, a w wypadku wykonywania badań, o których mowa w § 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ celny wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzania.

Art. 277³. §1. Czynności kontroli celnej mogą być prowadzone w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością bądź w miejscach, w których mogą się znajdować towary wprowadzone na polski obszar celny z zagranicy lub dokumenty dotyczące tych towarów.

§2. Przepis § 1 stosuje się również w wypadku, gdy kontrolowany prowadzi działalność bądź przechowuje towary lub dokumenty w lokalu mieszkalnym.

§3. Organ celny może wchodzić do lokalu mieszkalnego w wypadku uzasadnionego podejrzenia, że znajduje się w nim towar lub dokumenty dotyczące towaru, którego rodzaj lub ilość wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej i który został wprowadzony na polski obszar celny z naruszeniem przepisów prawa. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu stosuje się odpowiednio.

§4. Jeżeli kontrolowany posiada oddziały lub zakłady na terenie właściwości innego organu celnego niż właściwy dla siedziby kontrolowanego, do przeprowadzenia czynności kontroli celnej w tym oddziale lub zakładzie upoważniony jest również organ celny właściwy ze względu na siedzibę kontrolowanego.

Art. 277⁴. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana na jej koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli celnej, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontroli

Art. 277⁵. Każda osoba będąca w posiadaniu towaru, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego zobowiązana jest do niezwłocznego zawiadomienia organu celnego o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych bez zgody organu celnego.

Art. 277⁶. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki wykonywania czynności kontroli celnej, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów.

Dział II

Kontrola celna towarów wprowadzanych na polski obszar celny lub wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego

Art. 277⁷. Jeżeli organ celny stwierdzi, że deklaracja skrócona obejmująca przedstawione towary nie spełnia wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 § 3, lub gdy wraz z przedstawieniem towaru nie została złożona deklaracja skrócona albo dokumenty, które mogą być wykorzystane w charakterze tej de-

klaracji, a organ celny nie odstąpił od wymogu złożenia deklaracji skróconej, towar składa się w magazynie celnym, w depozycie urzędu celnego lub w innym miejscu wskazanym przez organ celny.

Art. 277⁸. §1. W wypadku podejmowania czynności kontroli celnej dotyczących wprowadzanych na polski obszar celny lub wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego przesyłek pocztowych, organ celny może w szczególności kontrolować dokumenty pocztowe, w tym wykazy i deklaracje, oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych paczek z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.

§2. Rewizję celną przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności zgłaszającego lub pracownika urzędu pocztowego.

Art. 277⁹. W wypadku towarów wprowadzanych na polski obszar celny lub wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego przez podróżnych, organ celny może w szczególności:

- 1) ustalać tożsamość osoby, w tym kontrolować dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej,
- 2) przeprowadzać rewizję celną bagażu,
- 3) przeprowadzać graniczną kontrolę dewizową, na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
- 4) przeszukiwać osoby.

Art. 277¹⁰. §1. W celu ustalenia, czy towary zostały wprowadzone na polski obszar celny lub wyprowadzone z tego obszaru zgodnie z przepisami prawa celnego, organ celny może zatrzymywać środki transportu i podejmować inne czynności kontroli celnej.

§2. Do zatrzymywania środków transportu przemieszczających się po drodze, w celu podjęcia czynności kontroli celnej, uprawnieni są umundurowani funkcjonariusze celni. Przepisy prawa o ruchu drogowym stosuje się odpowiednio.

§3. Zatrzymywanie środków transportu, innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze, odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:

- 1) policji,
- 2) Straży Granicznej,
- 3) służb lotniczych i morskich,
- 4) służb administracji kolei państwowych.

§4. Po zatrzymaniu środka transportu organ celny może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej pojazdem, z wyłączeniem dokumentów uprawniających do kierowania środkiem transportu, z zastrzeżeniem § 5,

- 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów,
- 3) sprawdzać zamknięcia celne, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone,
- 4) przeprowadzać rewizję środków transportu i towarów.

§5. Organ celny może kontrolować dokumenty uprawniające do kierowania środkiem transportu, jeżeli osoba kontrolowana nie posiada innych dokumentów pozwalających określić jej tożsamość albo występuje uzasadniona wątpliwość, co do ich autentyczności.

Art. 277¹¹. §1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić konwój celny, w wypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć celnych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego,
 - 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do urzędu celnego albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ celny,
 - 3) kwota długu celnego mogącego powstać w związku z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu jest wyższa niż kwota zabezpieczenia,
 - 4) procedurą tranzytu objęte są towary niekrajowe, których przemieszczanie ma się zakończyć poza polskim obszarem celnym,
 - 5) w ramach procedury tranzytu przewożone są towary, których przewóz jest związany ze zwiększonym ryzykiem.
- §2. Organ celny może zobowiązać osobę odpowiedzialną za wykonywanie czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, aby określone czynności w ramach konwoju celnego wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.
- §3. Koszty konwoju celnego ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego.

Art. 277¹². §1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić strzeżenie przez funkcjonariuszy celnych towarów w wypadku, gdy:

- 1) towar wprowadzony na polski obszar celny na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny,
- 2) towar wprowadzony na polski obszar celny wymaga przeładunku,

- 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu celnego.
- §2. W wypadku, o którym mowa w art. 277¹¹ § 1 pkt 1, organ celny zamiast konwoju może zarządzić strzeżenie towaru.
- §3. Przepis art. 277¹¹ § 3 stosuje się odpowiednio.

Dział III

Kontrola celna wykonywana poza urzędem celnym

- Art. 277¹³. §1. Czynności kontroli celnej, wykonywane poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, są prowadzone po uzyskaniu upoważnienia dyrektora urzędu celnego. Upoważnienie powinno określać zakres kontroli celnej.
- §2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w § 1.
- Art. 277¹⁴. §1. Organ celny dokonujący czynności kontroli celnej obowiązany jest okazać kontrolowanemu upoważnienie do jej przeprowadzenia oraz legitymację służbową.
- §2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są członkom zarządu, wspólnikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego.
- §3. W razie nieobecności osób, o których mowa w § 1 i 2, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są pracownikowi lub osobie czynnej w miejscu wszczęcia kontroli celnej.
- §4. Okazanie upoważnienia osobom, o których mowa w § 1-3, jest równoznaczne z zawiadomieniem o rozpoczęciu kontroli celnej.
- §5. Kopię upoważnienia pozostawia się kontrolowanemu.
- §6. Organ celny dokonujący czynności kontroli celnej może wchodzić na grunt oraz do budynków, lokalu lub innych pomieszczeń.
- Art. 277¹⁵. §1. Czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontroli celnej. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności osób upoważnionych.
- §2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestniczenia w czynnościach kontroli celnej składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia organ celny wykonujący czynności kontroli celnej dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do akt sprawy.

- §3. W wypadku nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 277¹⁴ § 2 czynności kontroli celnej dokonywane są w obecności przywołanego świadka, chyba że spełnienie tego warunku uniemożliwiałoby lub znacznie utrudniało wykonywanie czynności kontroli celnej. Świadek nie musi być obecny przy czynnościach kontroli celnej dotyczących przeprowadzenia dowodu z ksiąg, ewidencji, zapisków lub innych dokumentów.
- §4. Z czynności kontroli celnej, dokonywanych podczas nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 277¹⁴ § 2, sporządza się protokół, który niezwłocznie doręcza się kontrolowanemu.

Art. 277¹⁶. §1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności kontroli celnej, a w szczególności:

- 1) udostępnić towary, dokumenty lub środki transportu oraz zapewnić dostęp do pomieszczeń oraz innych miejsc będących przedmiotem kontroli,
 - 2) umożliwić pobranie próbek towarów,
 - 3) zapewnić wgląd w dokumenty i ewidencje objęte zakresem kontroli, także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, a zwłaszcza dokumenty handlowe, księgowe i finansowe, nawet jeżeli mają one charakter poufny,
 - 4) umożliwić sporządzenie kopii dokumentów,
 - 5) umożliwić sporządzenie szkiców, filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych,
 - 6) przeprowadzić na żądanie organu celnego inwentaryzację w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli,
 - 7) wydać za pokwitowaniem towary lub dokumenty, jeżeli organ celny uzna za niezbędne przeprowadzenie ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli,
 - 8) udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, jeżeli są one niezbędne do wykonania kontroli,
 - 9) udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty lub ewidencje będące przedmiotem kontroli zostały sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych.
- §2. Kontrolowany jest obowiązany udzielać wszelkich wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli celnej.
- §3. Osoby upoważnione do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielać wyjaśnień doty-

czących przedmiotu kontroli celnej, wynikających z zakresu wykonywanych czynności lub zadań.

§4. Organ celny dokonujący czynności kontroli celnej może przesłuchiwać świadków.

Art. 277¹⁷. §1. W trakcie przeprowadzania czynności kontroli celnej organ celny sporządza protokoły w szczególności z:

- 1) kontroli dokumentów i ewidencji,
- 2) zabezpieczenia dokumentów i dowodów rzeczowych,
- 3) rewizji celnej,
- 4) przesłuchania świadków,
- 5) pobierania próbek towarów i ich badania.

§2. Organ celny obowiązany jest zapoznać osobę obecną przy czynnościach kontrolnych z treścią protokołów.

§3. Protokoły, o których mowa w § 1, podpisują organ celny i osoby obecne przy czynnościach kontroli celnej. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej odmówi podpisania protokołów, organ celny obowiązany jest umieścić w protokołach odpowiednią adnotację.

§4. Osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej może, w terminie 7 dni od zapoznania jej z treścią protokołów, zgłosić zastrzeżenia.

Art. 277¹⁸. §1. Z przeprowadzonych czynności kontroli celnej sporządza się protokół pokontrolny.

§2. Protokół pokontrolny powinien zawierać:

- 1) wskazanie kontrolowanego,
- 2) wskazanie osób kontrolujących,
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli celnej,
- 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia czynności kontroli celnej,
- 5) opis dokonanych ustaleń,
- 6) przedstawienie dowodów,
- 7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.

§3. Organ celny obowiązany jest zapoznać kontrolowanego z treścią protokołu pokontrolnego.

§4. Protokół pokontrolny podpisuje organ celny wykonujący czynności kontroli celnej oraz kontrolowany.

§5. Jeżeli kontrolowany odmówi podpisania protokołu pokontrolnego, organ celny obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.

§6. Jeżeli kontrolowany nie był obecny przy wykonywaniu czynności kontroli celnej, organ celny obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.

- §7. Protokół pokontrolny sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden doręcza się kontrolowanemu.
- §8. Kontrolowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu pokontrolnego, może zgłosić zastrzeżenia lub wyjaśnienia.
- §9. Organ celny jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w § 8, i w terminie 14 dni zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.
- §10. W razie nie złożenia zastrzeżeń w terminie określonym w § 8, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli celnej.
- §11. Zastrzeżenia, o których mowa w § 8, oraz ustosunkowanie się organu celnego do tych zastrzeżeń stanowią integralną część protokołu.”;

38) w art. 287 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z właściwym ministrem może upoważnić, w drodze rozporządzenia, inne organy administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres upoważnienia tych organów oraz miejsca, w których wykonują one zadania organów celnych.”;

39) art. 288 otrzymuje brzmienie:

„Art. 288. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.”;

40) skreśla się art. 292.

Art. 2.

1. Osoby, które w dniu wejścia w życie Kodeksu celnego posiadały uprawnienia do wykonywania czynności agenta celnego, mogą wystąpić do Prezesa Głównego Urzędu Celnego z wnioskiem o wpis na listę agentów celnych, jeżeli:
 - 1) spełniają warunki określone w art. 257 § 1 pkt 1-3 i pkt 5-7 Kodeksu celnego,
 - 2) w okresie ostatnich 2 lat przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez co najmniej 6 miesięcy wykonywały czynności agenta celnego.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. W wypadku niezłożenia wniosku o wpis na listę agentów celnych w terminie, o którym mowa w ust. 2, lub wydania decyzji odmownej w sprawie wpisu na tę listę z powodu niespełnienia warunków określonych w ust. 1 osoba, o której mowa w ust. 1, traci uprawnienia do wykonywania czynności agenta celnego.

Art. 3.

Akty wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowych upoważnień zawartych w przepisach, o których mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych aktów wykonawczych.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.